

1884-89, Lukácsy Sándor 1888, 1890-91, Kaffka László 1890-91, Horváth Zoltán 1892, Pázmándy Dénes 1892, 1894-96, Szalay Imre 1893, Vidor Pál, 1893-95. Ditrói Mór 1896-98, 1900. Molnár László 1897, 1904-1912, 1917-1921, Rátkay László, 1898, Rónaszéki Gusztáv 1899, 1901-1907, dr. Komor Gyula 1899, Herczeg Ferenc 1900-1903, Szilágyi Vilmos 1907-1913, Komjáthy János 1912-13, Szendrey Mihály 1910-18, Vidor Dezső 1910-17, Sebestyén Géza 1913-924, 1930-Hidvéghy Ernő 1921-24, Rózsahegy Kál. mán 1924-1930, Stella Gyula elnökhelyettes 1920-26, Kardoss Géza 1927, Remete Géza 1927-30, Herczeg Vilmos 1931.

1931. ápr. hóban ünnepelte meg az Országos Színészegyesület fennállásának 60-ik évfordulóját. E 60 év minden munkássága a magyar kultúra szolgálatában telt el. A magyar színészet megszervezésében, rendezésében, már a világviszonylatban is elismert névre való fejlesztésében, az idegen nyelvű színészet megszűntetésében, a színigazgatók, szintársulatok és az egyes színészek művészi, anyagi és erkölcsi jólétének előmozdításában, öreg napjaik biztosításában, sőt a magyar drámairodalom világnívóra történt fejlődésében elsőrendűen fontos tényező volt és az ma is, az Országos Színészegyesület. Tagjai a kultúra fegyverével harcolnak a magyar dicsőségért, de ha kell: karddal cserélték fel a lantot és vérük hullásával pecsételték meg hazaszeretetüket. A világháborúban 500 tagunk teljesített katonai szolgálatot és 36 hősi halott emlékét hirdeti az egyesület székháza falában elhelyezett emléktábla, a melyet B. Kovács Andor, a propagandaosztály vezetője kezdeményeztet és fejezett be.

A dicső, érdemekben gazdag mult ad crót a további küzdéshez egy szebb és jobb jövőért. (Stella Gyula.)

Színészegyesület Színészképző iskolája (Országos). A pesti Magyar Színház megnyitása utáni ötven évben, a magyar színészet annyira fejlődött, hogy az újabb színésznemzedék nevelésére az Országos Magyar Színművészeti Akadémia, (l. o.) és az ebből kivált Országos Zeneakadémia kevésnek bizo-

nyultak. Az 1890-es években e két intézetten kívül ugyan sok apró, nyilvánossági jog nélküli színiiskola, és három nyilvános joggal engedélyezett színészképző, a Rákosi Szidi, (L. o.) Solymossy Elek, (később Pálffy Nina vezetése alatt) és a Vígszínház kezelésében levő iskolák is működtek, de komoly szak tudást az Akadémián kívül alig nyújtottak növendékeinek. Ebben a mozgalmas környezetben az Országos Színészegyesület elérkezettnek látta az időt arra, hogy saját kebelén belül állítson fel színészképzőt, a fiatal színésznemzedék nevelésére. Az 1897-99-es igazgatótanács elhatározta az iskola létesítését és azt az engedményt is, hogy az ebből az iskolából kikerült növendékek is felvehetők, minden további vizsga nélkül az Egyesületbe, rendes tagnak. (Eddig ez a jog csak az Akadémiát illette meg.) 1903 tavaszán tehát Ditrói Mór és Molnár László felkérték Faludi Gábort, a Vígszínház akkori igazgatóját, hogy adja fel iskoláját és engedje át a teret az Országos Színészegyesület megalakítandó iskolájának. Kérésük a legnagyobb megértésre talált. Így 1903 augusztus 28-án megnyithatták az új iskolát a Lipót-körút 1. szám alatt. A kétéves tanfolyamra 106 pályázó közül csak 83-at vettek föl, akik közül az első évben, még 39-et küldtek el. Az iskola vezetője Ditrói Mór lett, a tanári kar pedig: Rónaszéki Gusztáv, Balassa Jenő, Incze Henrik dr., Molnár László, Vidor Dezső, Donáth Lajos és még három kisebb tanerőből állott. Az iskola komoly színvonala az elmúlt 25 éven át, mindig biztosította hivatásának teljesítését, sokszor szűkös anyagi viszonyok között is. 1903-1930-ig az előbb említetteken kívül, tanítottak még: Róka Pál, Stephanides Károly, Szerémy Zoltán, Galamb Sándor dr., Pataki József, Gál Béla, Fehér Gyula, Sik Rezső, Stella Gyula, Ferenczi Frigyes, Almássy Endre és Bárdi Ödön. Az iskola igazgatói: Balassa Jenő, Molnár László és Vidor Dezső voltak. A elmúlt huszonöt-év alatt összesen 1800 növendék iratkozott be, akikből 750 kapott bizonyítványt (42 %). Tehát évenként átlag 30 új színész került ki. A volt növendékek közül jónevű színészek lettek: Füzes An-